

از مهمترین شاخص‌های علم سنجی که بر مبنای تحلیل استنادی شکل گرفته اند، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

ضریب تأثیر (Impact Factor)

مشهورترین شاخص تحلیل استنادی است که در سال 1955 توسط گارفیلد پیشنهاد شد. شاخصی کاملاً کمی است که برای ارزیابی مجلات و میزان تأثیر گذاری یک مجله در ارتباط با مجلات دیگر به کار می‌رود و نه برای سنجش اعتبار آثار یا مؤلفان و پژوهشگران. این ضریب نسبت استنادهای دریافتی یک مقاله طی دو سال قبل به تعداد مقالات منتشر شده مجله طی همان دو سال است. عامل تأثیر سال 2010 = استنادهای سال 2010 برای مقالات مجله مورد نظر در سال های 2009 و 2008 / تعداد مقالات منتشر شده در مجله مورد نظر در سال های 2009 و 2008

شاخص هرش (H-index)

هرش در سال 2005 اچ ایندکس را پیشنهاد کرد. اگر h مقاله از کل مقالات منتشر شده یک محقق طی n سال کار علمی، هر کدام حداقل h بار استناد دریافت کرده باشند، آن محقق دارای شاخصی برابر با h است. این شاخص با استفاده از شمارش استنادها به حاصل کار یک پژوهشگر در طول حیات او امتیاز می‌دهد.

شاخص جی (G-index)

لئو اگه در سال 2006 جی ایندکس را مطرح کرد. شاخص جی یک محقق بالاترین تعداد (g) مقالات است که g به توان 2 یا بیشتر به آن استناد شده باشد